

# My Love for the Savior Is My “Why”

By Elder Ricardo P. Giménez  
*Of the Seventy*

## Ang Akong Gugma alang sa Manluluwas Mao ang Akong “Nga-no”

Ni Elder Ricardo P. Giménez  
*Sa Seventy*

April 2025 general conference

---

*I love our Savior. This is the real and most powerful reason why I do what I do.*

Have you ever noticed that our dear prophet, President Russell M. Nelson, continuously extends invitations to us? Not surprisingly, he has invited us to study and ponder the messages shared at the last two conferences. In April 2024, he said, “I hope you will repeatedly study the messages of this conference throughout the coming months.” Then, in October 2024, he said: “I urge you to study [the speakers’] messages. Use them as a litmus test of what is true and what is not during the next six months.”

These invitations can be added to prophetic invitations we have received throughout our lifetimes, including and especially those we have received in recent years. We may feel or think these invitations are another thing we need to add to our to-do lists, simply because we were invited or asked to do it. But could there be more to it?

Pondering over this and all the invitations we had received, I recalled something that I learned and decided long ago. I am trying to do these things which are essential to me because I love Him; I love our Savior. This is the real and most powerful reason why I do what I do, and then connected with this is my love for you, my fellow brothers and sisters.

---

*Gihigugma nako ang atong Manluluwas. Kini mao ang tinuod ug labing gamhanang rason kon nganong nagbuhat ko sa unsay akong gibuhat.*

Nakabantay ba mo nga ang atong minahal nga propeta, si Presidente Russell M. Nelson, nagpadayon sa pagpadangat og mga pagdapit ngari nato? Dili ikatingala, siya midapit nato sa pagtuon ug pagpamalandong sa mga mensahe nga gipakigbahin sa kataposang duha ka komperensiya. Niadtong Abril 2024, miingon siya, “Manghinaot ko nga balikbalikon ninyo sa pagtuon ang mga mensahe niini nga komperensiya sa tanang umaabot nga mga bulan.” Dayon, pagka-Oktubre 2024, miingon siya: “Ako moawhag kaninyo sa pagtuon sa mga mensahe [sa mga mamumulong]. Gamita kini ingon nga usa ka pag-ila kon unsay tinuod ug kon unsay dili atol sa mosunod nga unom ka bulan.”

Kini nga mga pagdapit mahimong idugang sa propetikanhong mga pagdapit nga atong nadawat sa tibuok natong kinabuhi, lakip na ug ilabi na niadtong atong nadawat sa bag-ohay lang nga katuigan. Mahimong mobati o maghunahuna kita nga kini nga mga pagdapit mao ang laing butang nga kinahanglan natong idugang sa atong mga lista sa angayng buhaton, tungod lamang kay kita gidapit o gihangyo sa pagbuhat niini. Apan aduna bay mas labaw pa niini?

Sa pagpamalandong bahin niini ug sa tanang pagdapit nga atong nadawat, nakahinumdom ko og usa ka butang nga akong nakat-onan ug nadesisyonan sa dugay nang panahon. Naningkamot ko sa pagbuhat niini nga mga butang diin mahinungdanon nako tungod kay gihigugma nako Siya; gihigugma nako ang atong Manluluwas. Kini mao ang tinuod ug labing gamhanang rason

As your brother, I hope you will consider my words as a sincere invitation to seek to understand the opportunity to link everything we do with our love for the Savior.

Doing this will help us understand the real “why” behind everything we do as disciples of the Savior. This will help us strengthen our covenantal connection with God, understanding His divine and eternal truths—His eternal and absolute truths that will never change. Eternal truths like “For God so loved the world, that he gave his only begotten Son, that whosoever believeth in him should not perish, but have everlasting life.”

It is interesting that sometimes because we have consistently done things to the point that they have turned into traditions, we allow these traditions or activities to dictate our efforts to build faith in Jesus Christ. It seems that we do these things because we have done them for many years, without considering their impact on our covenantal connection with the Savior.

In our world, we usually focus on what we do and on consistently accomplishing tasks and goals. In a spiritual sphere, we have the opportunity to go beyond just doing things or achieving goals by understanding why we are doing them. If we can understand and connect that the reason behind our actions relates to our love for the Savior and our Heavenly Father, by taking advantage of these opportunities we will understand that even though doing righteous things like having Church activities or traditions and appropriately doing them is a good thing, when we connect them with the “why,” we will be blessed to understand the reason. It won’t be just doing good things or doing them right; we will also get them right.

kon nganong nagbuhat ko sa unsay akong gibuhath, ug dayon konektado niini mao ang akong gugma alang ninyo, akong mga kaigsoonan.

Isip inyong igsoon, nanghinaot ko nga inyong ikonsiderar ang akong mga pulong isip usa ka sinsero nga pagdapit sa pagtinguha sa pagsabot sa oportunidad nga ikonektar ang tanan nga atong gibuhath ngadto sa atong gugma alang sa Manluluwas.

Ang paghimo niini makatabang nato nga masabtan ang tinuod nga “ngano” luyo sa tanang butang nga atong gibuhath isip mga disipulo sa Manluluwas. Makatabang kini kanato sa pagpalig-on sa atong koneksiyon ngadto sa Dios pinaagi sa pakigsaad, sa pagsabot sa Iyang balaanon ug mahangtoron nga mga kamatuoran—Iyang mahangtoron ug hingpit nga mga kamatuoran nga dili gayod mausab. Ang mahangtorong mga kamatuoran sama sa “Kay gihigugma pag-ayo sa Dios ang kalibotan ug tungod niini gihatag niya ang iyang bugtong Anak, aron ang tanan nga motuo kaniya dili malaglag kon dili makabaton hinuon sa kinabuhing dayon.”

Makapaikag nga usahay tungod kay kanunay natong gibuhath ang mga butang hangtod sa punto nga nahimo kining mga tradisyon, atong gitugotan kini nga mga tradisyon o mga kalihokan nga maoy modiktar sa atong mga paningkamot sa pagpalig-on sa pagtuo diha ni Jesukristo. Murag nagbuhat kita niini nga mga butang tungod kay gibuhath na nato kini sa daghang katuigan, nga wala maghunahuna sa epekto niini sa atong koneksiyon ngadto sa Manluluwas pinaagi sa pakigsaad.

Sa atong kalibotan, kasagaran nakatutok kita sa unsay atong gibuhath ug sa kanunayng pagtuman sa mga buluhaton ug mga tumong. Sa espirituhanong aspeto, kita adunay kahigayonan nga makahimo og lapas pa kaysa pagbuhat lamang sa mga butang o sa pagtuman sa mga tumong pinaagi sa pagsabot kon nganong gibuhath nato kini. Kon kita makasabot ug makakonektar nga ang rason luyo sa atong mga buhat may kalabotan sa atong gugma alang sa Manluluwas ug sa atong Langitnong Amahan, pinaagi sa pagpahimulos niini nga mga oportunidad, atong masabtan nga bisan kon ang pagbuhat sa matarong nga mga butang sama sa mga kalihokan sa Simbahan o mga tradisyon ug ang tukmang pagbuhat niini usa ka maayo nga butang, kon kini atong ikonektar ngadto sa “ngano,” kita panalanginan aron makasabot sa rason. Dili lang mobuhath og maayo

For example, when you set a goal to read the scriptures, offer sincere prayers, or prepare an activity for your family or ward, is the real goal simply to accomplish these tasks? Or are these actions the means, the tools at your disposal, to achieve the true goal? Is the purpose merely to hold an activity because we have done it for many years and then check the box that we have completed it? Or, once again, are these the means we use to learn, to feel, and to connect with the Savior?

Please don't misunderstand my point about having activities and traditions or setting goals and working hard to achieve them; there is nothing wrong with this. However, I invite you to open your hearts and minds to the opportunity and blessing of understanding why we do these things and how we practice our religion.

A prime example of Christ-centered traditions is the challenge President Dallin H. Oaks extended to all of us in the name of the First Presidency. President Oaks said: "As we enter this new year, let us prepare for an Easter celebration of the atoning sacrifice of Jesus Christ. ... No matter what others believe or do, we should celebrate the Resurrection of our living Savior by studying His teachings and helping to establish Easter traditions in our society as a whole, especially within our own families." As you can see, it is not just an invitation to have traditions. Instead, we use these traditions as a means to learn more about the Savior and remember His Resurrection.

The more we can connect the reason with our love for the Savior, the more we will be able to receive what we need or are seeking. President Nelson said, "Whatever questions or problems

nga mga butang o mobuhat niini sa saktong paagi; kita usab mobuhat niini alang sa saktong rason.

Pananglitan, kon magtakda kamo og tumong sa pagbasa sa mga kasulatan, sa pag-ampo og sinsero, o sa pagpangandam sa kalihokan alang sa inyong pamilya o sa ward, ang tinuod ba nga tumong mao lamang ang pagtuman niini nga mga buluhaton? O kini ba nga mga buhat mao ang pamaagi, ang mga himan nga inyong mag-amit, aron matuman ang tinuod nga tumong? Ang katuyoan ba aron lang makapahigayon og kalihokan tungod kay mao na kini ang atong gi-himo sulod sa daghang katuigan ug dayon tsekan ang kahon nga kita nakakompleto niini? O, sa makausa pa, mao ba kini ang pamaagi nga atong gamiton aron makat-on, mobati, ug mokonektar ngadto sa Manluluwas?

Palihog ayaw saypa sa pagsabot ang akong punto bahin sa mga kalihokan ug mga tradisyon o sa pagtakda og mga tumong ug sa pagpaningu-ha aron matuman kini; walay sayop niini. Pero, dapiton ko kamo nga ablihan ang inyong mga kasingkasing ug mga hunahuna ngadto sa oportunidad ug panalangin sa pagsabot ngano nga nagbuhat kita niini nga mga butang ug giunsa nato pagkinabuhi sumala sa atong relihiyon.

Usa ka mahinungdanong ehemplo sa mga tradisyon nga nakasentro ni Kristo mao ang hagit ni Presidente Dallin H. Oaks nga gipadangat ngari natong tanan sa ngalan sa Unang Kapan-gulohan. Si Presidente Oaks miingon, "Sa atong pagsulod niining bag-ong tuig, mangandam kita alang sa Pasko sa Pagkabanhaw nga kasaulogan sa maulaong sakripisyo ni Jesukristo. ... Bisan unsa pa ang gituohan o gibuhat sa uban, kina-hanglan nga atong saulogon ang Pagkabanhaw sa atong buhi nga Manluluwas pinaagi sa pagtu-on sa Iyang mga pagtulun-an ug sa pagtabang sa pag-establisar og mga tradisyon sa Pasko sa Pagkabanhaw diha sa atong katilingban sa kina-tibuk-an, ilabi na sa sulod sa atong kaugalingong mga pamilya." Sama sa inyong nakita, dili lang kini usa ka pagdapit nga magbaton og mga tradi-syon. Kondili, atong gamiton kini nga mga tradi-syon isip pamaagi sa pagkat-on pa og dugang mahitungod sa Manluluwas ug sa paghinumdom sa Iyang Pagkabanhaw.

Kon kita mas makakonektar sa rason ngad-to sa atong gugma alang sa Manluluwas, kita mas makadawat sa unsay atong gikinahanglan o gitinguha. Si Presidente Nelson miingon, "Bisan

you have, the answer is always found in the life and teachings of Jesus Christ.” And then he extended this invitation: “Learn more about His Atonement, His love, His mercy, His doctrine, and His restored gospel of healing and progression. Turn to Him! Follow Him!”

Ponder this in your hearts and minds: Do you believe President Nelson’s invitation had the intention of helping us prepare a checklist where we will accumulate more knowledge and complete tasks so we can check off his invitation from our to-do lists? Or is he inviting us to consider the aspects of these eternal truths and principles as an opportunity to understand the “why” and connect the Savior’s covenantal love for us with our lifelong discipleship journey?

Let me illustrate the principle that I am trying to convey. One option, which is probably extreme, could be to read all the messages from general conference all at once; then, when I am done, I will check this invitation from my to-do list without doing anything else with what I read. I understand this is an extreme case, but it is not unreal. Probably, many are at some point between this and the ideal.

The invitation is to study and ponder the messages from the general conference and use them to determine and understand what we each can do to improve.

When we accept the invitation, understanding the “why” behind it, we will have more opportunities to become closer to the Savior. We will begin to understand that because I love the Savior, I want to learn more about Him by studying the words of the living prophets. And because I love my fellow man, I will share the teachings of prophets, seers, and revelators with others, starting with my loved ones.

In both examples, you are doing a righteous

unsa nga mga pangutana o mga problema nga ikaw aduna, ang tubag kanunay makaplagan diha sa kinabuhi ug mga pagtulun-an ni Jesukristo.” Ug dayon iyang gipadangat kini nga pagdapit: “Pagkat-on pa og dugang bahin sa Iyang Pag-ula, sa Iyang gugma, sa Iyang kalooy, sa Iyang doktrina, ug sa Iyang gipahiuli nga ebanghelyo sa pagkaayo ug paglambo. Dangop ngadto Kaniya! Sunod Kaniya!”

Pamalandongi kini sa inyong mga kasingkasing ug mga hunahuna: Nagtuo ba kamo nga ang pagdapit ni Presidente Nelson adunay intensyon sa pagtabang nato sa pag-andam og lista sa tsekanan diin kita magtigom og dugang nga kahibalo ug mokompleto sa mga buluhaton aron atong matsekan kini nga pagdapit gikan sa atong mga lista sa angayng buhaton? O siya nagdapit ba nato sa pagkonsiderar sa mga aspeto niining mahangtorong kamatuoran ug mga baroganan isip oportunidad aron masabtan ang “ngano” ug ikonektar ang gugma sa Manluluwas pinaagi sa pakigsaad alang nato ngadto sa atong tibuok kinabuhi nga panaw sa pagkadisipulo?

Tugoti ko nga ihulagway ang baroganan nga gusto nakong ipadangat. Usa ka opsiyon, nga tingali sobra ra kaayo, mao ang tingob nga pagbasa sa tanang mensahe gikan sa kinatibuk-ang komperensiya; dayon, kon mahuman na ko, tsekan nako kini nga pagdapit gikan sa akong lista sa angayng buhaton nga wala nay laing buhaton sa unsay akong nabasa. Nakasabot ko nga sobra ra kaayo kini nga sitwasyon, apan dili kini imposibling matinuod. Tingali, daghan ang anaa sa pipila ka punto tali niini ug sa unsay sulundon.

Ang pagdapit mao nga tun-an ug pamalandongan ang mga mensahe gikan sa kinatibuk-ang komperensiya ug gamiton kini sa pagtino ug pagsabot kon unsay atong mahimo aron molambo.

Kon atong sundon ang pagdapit, sabton ang “ngano” nga nagpaluyo niini, makaangkon kita og mas daghang oportunidad nga mas mapaduol sa Manluluwas. Magsugod kita sa pagkasabot nga tungod kay gihigugma nako ang Manluluwas, gusto ko nga mas makakat-on pa mahitungod Kaniya pinaagi sa pagtuon sa mga pulong sa buhing mga propeta. Ug tungod kay gihigugma nako ang akong isigkatawo, ako mopakigbahin sa mga pagtulun-an sa mga propeta, mga manalagna, ug mga tigpadayag ngadto sa uban, magsugod ngadto sa akong mga minahal.

Sa duha ka ehemplo, naghimo kamo sa

thing. In one, the goal seems to be using the means that Heavenly Father and the Savior have given us, which are the messages shared during general conference. The second version embraces the profound blessing of gaining insight into the underlying reasons, offering a pathway to understand eternal truth and the blessings promised to all who make the teachings and life of our Savior, Jesus Christ, the focal point of their lives.

Dear brothers and sisters, I hope you can feel and see the importance of connecting our actions with our love for the Savior. In a globalized world, many voices will try to influence you and, if possible, lead you to believe that some fundamental truths of the restored gospel of Jesus Christ are unnecessary. These voices start with the essential truth of the need for a restoration in these the last days, including the necessity of having God's kingdom on earth, represented by the restored Church of Jesus Christ of Latter-day Saints.

You may hear voices insisting that only a personal relationship or understanding with the Savior is sufficient and that religion or the restored Church is unnecessary or nonessential. I invite you to be slow to consider or even be immune to being influenced by these misleading ideas and to be quicker to remember what the Savior has been telling and teaching us since ancient times—beginning with the love of Heavenly Father and Jesus Christ for us and connecting our love for Them as the reason to follow Them.

God the Father and His Son came and spoke with Joseph Smith to restore Jesus Christ's Church and to initiate the dispensation of the fulness of times, His kingdom on earth. Therefore, The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints is the means established by Heavenly Father to access covenants that enable us to return home. Thus, we need more than just a personal relationship with Heavenly Father and His Son;

matarong nga butang. Diha sa usa, ang tumong ingon og naggamit sa mga pamaagi nga gihatag ngari nato sa Langitnong Amahan ug sa Manluluwas, nga mao ang mga mensahe nga gipakigbahin atol sa kinatibuk-ang komperensiya. Ang ikaduhang bersiyon naghangop sa mahinungdanong panalangin sa pagbaton og panglantaw ngadto sa nagpaluyo nga mga rason, nagtanyag og paagi nga masabtan ang mahangtorong kamatuoran ug mga panalangin nga gisaad sa tanan kinsa mohimo sa mga pagtulun-an ug kinabuhi sa atong Manluluwas, si Jesukristo, nga labing gitutokan sa ilang kinabuhi.

Minahal nga mga kaigsoonan, nanghinaot ko nga inyong mabati ug makita ang kaimportante sa pagkonektar sa atong mga buhat ngadto sa atong gugma alang sa Manluluwas. Sa usa ka kalibotan nga puno sa koneksiyon, daghang tingog ang mosulay sa pag-impluwensya ninyo ug, kon mahimo, moganoy kaninyo aron motuo nga ang ubang mahinungdanong mga kamatuoran sa gipahiuli nga ebanghelyo ni Jesukristo dili kinahanglanon. Kini nga mga tingog magsugod sa mahinungdanong kamatuoran sa panginahanglan alang sa pagpahiuli niining ulahing mga adlaw, lakip na sa kamahinungdanon nga adunay gingharian sa Dios dinhi sa yuta, nga girepresentar sa gipahiuli nga Simbahan ni Jesukristo sa mga Santos sa Ulahing mga Adlaw.

Tingali makadungog kamo og mga tingog nga namugos nga ang personal nga relasyon o ang pagsabot ngadto sa Manluluwas lamang igo na ug nga ang relihiyon o ang gipahiuli nga Simbahan dili kinahanglanon o dili mahinungdanon. Dapiton ko kamo nga maghinayhinay sa pagkonsiderar o gani dili magpadala nga maimpluwensyahan niining sayop nga mga ideya ug mas paspas nga mahinumdom sa unsay gisulti ug gitudlo sa Manluluwas ngari nato sukad sa karaang mga panahon—nagsugod sa gugma sa Langitnong Amahan ug ni Jesukristo alang nato ug ikonektar ang atong gugma alang Kanila nga mao ang rason sa pagsunod Kanila.

Ang Dios nga Amahan ug ang Iyang Anak mianhi ug misulti kang Joseph Smith nga ipahiuli ang Simbahan ni Jesukristo ug sugdan ang dispensasyon sa kahingpitan sa mga panahon, ang Iyang Gingharian dinhi sa yuta. Busa, Ang Simbahan ni Jesukristo sa mga Santos sa Ulahing mga Adlaw mao ang pamaagi nga giestablisar sa Langitnong Amahan aron maakses ang mga pakigsaad nga makaabag nato sa pagpauli. Sa

we require essential priesthood ordinances through which we make covenants with Them. This provides a covenantal connection with Them and grants us access to Their covenantal love, making it possible to attain the highest kingdom of glory prepared for all those who are true and faithful to their covenants.

With all the energy of my soul, I bear witness to the reality and divinity of our Savior, Jesus Christ. He loves you. He knows what is happening in your life. His arms are wide open, extending the invitation “Come unto me, ... and I will give you rest.”

I love the Savior, and my love for Him is my “why.” In the name of Jesus Christ, amen.

ingon niana, nagkinahanglan kita og mas labaw pa kaysa personal lamang nga relasyon ngadto sa Langitnong Amahan ug sa Iyang Anak; gikinahanglan nato ang mga ordinansa sa pagkapari diin pinaagi niini naghimo kita og pakigsaad ngadto Kanila. Nagtanyag kini og koneksiyon ngadto Kanila pinaagi sa pakigsaad ug naghatag nato og akses ngadto sa Ilang gugma pinaagi sa pakigsaad, nga nakapahimo niining posible aron makab-ot ang labing taas nga gingharian sa himaya nga giandam alang sa tanan niadtong matinuoron ug matinud-anon sa ilang mga pakigsaad.

Sa tanang kusog sa akong kalag, ako mosaksi sa katinuod ug kabalaan sa atong Manluluwas, si Jesukristo. Siya nahigugma kaninyo. Siya nasayod sa unsay nahitabo sa inyong kinabuhi. Bukas ang Iyang mga bukton, nga nagpadangat sa pagdapit “Duol kamo kanako, ... ug papahulayon ko kamo.”

Gihigugma nako ang Manluluwas, ug ang akong gugma alang Kaniya mao ang akong “ngano.” Sa ngalan ni Jesukristo, amen.